

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εκδιδόμενη καθ' εβδομάδα

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δραχ. 8.

|| Διὰ τὰς καταχωρήσεις γίνεται ιδιαίτερα συμφωνία

Εκδότης και Διευθυντής Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ

|| Πᾶσα διατριβὴ ἐνυπόγραφος γίνεται δεκτή.

Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν κατὰ καθήκον τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν ἡμῶν πρὸς τοὺς Κ. Κ. Συνδρομητὰς τοῦ «ΠΗΓΑΣΟΥ», ὡς και εἰς πολλοὺς ἄλλοις Κυρίους οἵτινες εὐηρεστήθησαν νὰ θεωρηθῶσι τοιοῦτοι ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἁ. φύλλου τῆς ἐφημερίδος μας· μόνον ἐν φύλλῳ μᾶς ἐπεστράφη ὅπερ θεωροῦμεν ἀνάξιον λόγου.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ παρῶν αἰὼν.

Ρίπτων τις τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ἐκπλήσσειται ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ κυριωδεστάτου χαρακτηριστικοῦ αὐτοῦ, τῆς τάσεως δηλονότι καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς κινήσεις πρὸς ἀνάπτυξιν, ἐπίδοσιν και καθολικότητα. Ἡ τάσις αὕτη εἶναι ἀντικρυσ ἀντίθετος τοῦ πνεύματος τῆς ἀποκλειστικότητος, τοῦ περιορισμοῦ, τῆς στενότητος τῶν ὀρίων και τοῦ μονόπωλιου ὅπερ εἶχεν ἐπικρατήσει κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας. Ἡ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια γίνεται ὁσημέραι ἐλευθερωτέρα και ἐκτενεστέρα. Πάντα τὰ ἀγαθὰ, πᾶσαι αἱ ὠφέλεια και ἀρωγαὶ καθίστανται ἤδη προσίτα τοῖς πᾶσι. Τὰ προνομιοῦχος φιλοῦμενα ἄτομα βαθμηδὸν ἐκλείπουσι, τὸ δὲ ἀνθρώπινον γένος αὐξάνεται. Τὸ πλῆθος ἐγείρεται ἐκ τῆς κόνεως.

Ἄλλοτε μὲν ἤκούομεν περὶ τῶν ὀλίγων, νῦν δὲ περὶ τῶν πολλῶν· ἄλλοτε περὶ τῶν προνομίων μερίδος τινός, νῦν δὲ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὁμάδων. Ἐμβλέπομεν εἴτερ ποτὲ ἄλλοτε, διὰ μέσου τῶν μετασχηματισμῶν και περικαλλυμμάτων τῶν βαθμῶν και τῶν τάξεων εἰς τὴν κοινὴν φύσιν τῶν ὑποκάτω αὐτῶν και ἀρχίζομεν νὰ διδασκώμεθα ὅτι πᾶν ὄν, μετέχον αὐτῆς, κέκληται νὰ καλλιεργήσῃ εὐγενεῖς δυνάμεις, ἐπιτελέσῃ σπουδαῖα καθήκοντα, περιφρουρήσῃ ἀπαλλοτροίωτα δικαιώματα, ἐκπληρώσῃ ὕψηλόν προορισμόν. Ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς ἀνθρωπότητος ὅ ἐστὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀνθρώπου, διαδίδεται ἡρέμα μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς, ὄχι διότι ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ὄντος ἐγένετο γνωστὴ, ὡς ἔδει νὰ ἦναι, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια βαίνει ὑπολάμπουσα διὰ τοῦ σκότους, ἡ δὲ ἀμυδρὰ συνείδησις αὐτῆς ἐφάπτεται ἤδη τοῦ δημοσίου πνεύματος. Καὶ αὐτὰ εἶτι τὰ κατώτερα τῆς κοινωνίας στρώματα, ἐπισκέπτονται ὄνειρά τι νὰ βελτίονος τύχης δι' ἣν ἦσαν προωρισμένα: Τὸ μέγα δόγμα, ὅτι πᾶν ἀνθρώπινον ὄν δέον νὰ ἔχῃ τὰ μέσα τῆς αὐτοπαιδείας, τῆς ἐπὶ τὰς γνώσεις και τὴν ἀρετὴν προόδου, τῆς εὐεξίας, εὐμαρείας, εὐδαιμονίας και ἐξασκήσεως τῶν δυνάμεων και τῶν πόθων τῶν εἰς αὐτὸ προσηκόντων, καταλαμβάνει λεληθότως τὴν θέσιν αὐτοῦ, ὡς ἡ ὕψηλότερα κοινωνικὴ ἀλήθεια. Ὅτι ὁ κόσμος ἐπλά

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ.Σ.4.Υ1Φ5.0005

σθη χάριν όλων και ουχι δι' ολίγους· ότι η κοινωνία οφείλει να μεριμνά περι πάντων, ότι ουδέν ανθρώπινον δν απόλλυται εκτός δια του ιδίου πταίσματος, ότι ο μέγας σκοπός των κυβερνήσεων συνίσταται εις τό να επεκτείνωσι την αμυντικήν αυτών ασπίδα επί των δικαιωμάτων πασών των ομάδων, πάντα ταυτα καθίστανται νδν γενικά αξιώματα, ών τό πνεύμα επιλάμπει καθ' όλα τα καθήκοντα του δημοσίου και ιδιωτικού βίου.

(ακολουθεί)

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α

Πρό τινων ημερών ανεχώρησεν εντευθεν εις Αίγυπτον συνεπεία διαταγής της Κυβερνήσεως του ο υποπρόξενος της Μεγάλης Βρετανίας Κυρ. Φραγκίσκος Όνόφριος. — Κατά την επταετή ενταυθα διαμονήν του ο Κυρ. Όνόφριος κατέκτησε την συμπάθειαν απάντων διά τε την εν τω ιδιωτικω βίω εύγενή συμπεριφοράν του, — και διά τον σεβασμόν δν ως αντιπρόσωπος ξένης φίλης δυνάμεως επεδείξατο προς τους νόμους της Πολιτείας — και τά υπέρ των δικαίων της Ελλάδος συμφερόντων αισθήματα αωτου εν κρίσιμοις περιστάσει.

— Αντί του εσχάτως διωρισθέντος Έπαρχου Λευκάδος κ. Δημ. Γρανίτσα περι ου ως εκ της ολιγομέρου ενταυθα διαμονής του δέν δυνάμεθα να είπωμεν ορισμένον τι, καίτοι έχομεν την πεποίθησιν ότι λίαν εύσυνειδήτως ήθελεν διοικήση την Έπαρχίαν μας, διωρίσθη Έπαρχος ενταυθα α. κ. Δημ. Σάνος ου τον διορισμόν εύχαρίστως πάνυ ήκουσεν ο τόπος δοτις γνωρίζων εκ του σύγγενος τά εύγενή αισθήματα και τό φιλοδίκαιον του άνδρος μετ' ανυπομονησίας αναμένει την έλευσίν του.

— Ο διακεκριμένος παρ' ημίν καθηγητής της Γαλλικής κ. Ιωάννης Σικελιανός εξαλέχθη κατ' αυτάς επίτιμον μέλος της εν Νεαπόλει Φιλανθρωπικής και Φιλολογικής Έταιρίας — ΠΑΡΘΕΝΟΠΗ — Χαίρομεθα επί τω άγγέλματι τούτω διότι τουλάχιστον ή ικανότης εκτιμάται μακρόθεν.

— Εδ δημοτικόν ημών Συμβούλιον κατετήν τελευταίαν αωτου συνεδρίασιν διά

πράξεώς του λίαν δεδικοιολογημένης ιδέξαστο παμφηφεί πρότασιν του Κυρ. Προίδρου, δι' ης εκήρυξεν ακατάλληλον την οικίαν της κληρονομίας Μάρκου Καλαάνη, ένοικισθείσαν προσφάτως παρὰ του Κυρ. Δημάρχου προς χρήσιν σχολείου των θηλέων, εδήλωσε δε συνάμα ότι πάντα τά πεπραγμένα έγινοντο εν πλήρει άγνοία του.

Η κοινή γνώμη εξεφράσθη ανεπιφυλάκτως υπέρ του ψηφίσματος τούτου, διότι και τω τυφλω ιστιν δηλον ότι εν τη ειρήμένη οικία, δέν είναι δυνατόν να διαιωθύνται, — άνευ βλάβης της υγείας των, — 100 περίπου κοράσια εν καιρω μάλιστα χειμῶνος. — Απόκειται ήδη τω Κυρ. Δημάρχω να εν οικογενειακω κύκλω συμβιβάση την διάλυσιν της ένοικιάσεως, — επανρθών ουτω τό λάθος εις ο περιέπεσεν, πριν τουτο παραγάγει επιζημίους υπό πλείστας επόψεις συνεπείας.

— Κατά την αυτην συνεδρίασιν, προτάσει του Κυρ. Δημάρχου, διώρισεν εκ των μελών του Επιτροπήν προς εποπτείαν της φωταψίας της πόλεως, καθόσον, φαίνεται, ότι ή υπό της Αστυνομίας ενεργουμένη επιτήρησις δέν παρήγαγεν εύαρέστους καρπούς.

Το πράγμα είναι εύνόητον, γνωστού όντος του εργολάβου. — Πράγματι ή φωταψία ενεργείται πλημμελέστατα, διό συνιστώμεν εις μέν την ως άνω εκλεχθείσαν Επιτροπήν, αυστηράν επιτήρησιν, εις δε τον Κυρ. Δημάρχον, — τον λίαν αξιοπαίμως προκαλέσαντα τό μέτρον τουτο, αυστηράν τιμωρίαν πάσης παραβάσεως.

— Προκειμένου λόγου, περι φωταψίας δέν κρίνομεν ασκοπον να κάμωμεν μνείαν και περι καθαριότητος της πόλεως. —

Αυτη εκτελείται άτελέστατα. —

Η καθαριότης των κεντρικωτέρων οδών της πόλεως ανετέθη δυνάμει ιδιαιτέρας συμφωνίας μεταξύ Κυρ. Δημάρχου και του άμαξηλάτου Βλάχου, — εις τουτον, — δοτις την εκτελεί δια του μόνου δωδεκαετούς υίου του οδηγούντος εν άμάξιον.

Η εύνοια αυτη ήθελεν εϊσθαι θεμιτή, — αν ο σκοπός εξεπληρουτο. — Δυστυχώς πάντες είμεθα εις θέσιν να γνωρίζωμεν ότι φαινομενικώς μόνον ενεργείται καθαριότης εν τη πόλει Λευκάδος, — κατ' ουσίαν όμως, κωπρών ήτον και κωπρών εσεται. — Ο θε-

λων να βεβαιωθη ως ρίψη διαβατικόν βλέμμα δοπισθεν του Τυπογραφείου μας, — αν δέν θέλη να κοπίαση περιερχόμενος τάς ενδοτέρας οδούς της πόλεως.

Προς τί λοιπόν αφέλησεν ή πρόνοια του δημοτικού Συμβουλίου αυξήσαντος κατὰ πολυ τό εν τω προϋπολογισμω κοινύλιον της καθαριότητος και φωταψίας ;

— Μετ' εύχαριστήσεως εμάθομεν πρό τινων ημερών ότι πρόκειται να επιδιορθωθη ή πλατεία Νούγκεντ. Τουτο ου μόνον θα ετίμα τους περι τά τοιαυτα αρμοδίους αλλά ήθελεν μεγάλως συντείνει και εις καλλωπισμόν της πόλεως μας ίδια δε του ωραίου εκείνου μέρους ο πρό πολλου ήδη υπάρχει εγκαταλελειμένον.

Επί τη εύκαιρία ταυτη υποβάλλομεν υπό την κρίσιν των εν τέλει ότι δέον να μετονομασθη αυτη πλατεία του Ποιητου, εκδηλούντες ουτω εν ελαχίστω την εύγνωμοσύνην μας προς τον αοίδιμον εκείνον άνδρα απου μάλιστα μία των κεντρικωτέρων οδών της πρωτεύουσής ονομάσθη πλατεία Βαλαωρίτου.

— Μετά μεγάλης ημών λύπης παρατηρούμεν τον άρτον πωλούμενον εν τη αγορά επί τη αυτη τιμή καθ' ην και πέρυσιν επωλείτο, ενω τώσω ήλαττώθησαν τά σιτηρά επίτω; και ήδη εσχάτως μάλιστα, εκ τε των πηγών και εκ παντός μέρους εν ο υπάρχει σίτος ή άλευρα. Συνιστώμεν δε τοις αρμοδίωις την επανρθωσιν του άτόπου τούτου, αφυ μάλιστα και οι άρτοποιαι αισθανόμενοι τό τοιαυτον μόνου των πρό τινος είχαν καταβάσει (επί 4 λεπτόν την λίτραν) την τιμήν του άρτου, άλλ' ήδη παλιν, ουδενός επιβλέποντος, ανύψωσαν αυτην εις την στερεότυπον πλέον τιμήν των 15 λεπτών, ενω μόνον προς 12 ήδύνατο να πωληται αναλόγως της αγοράς των αλεύρων, και της ποιότητος αυτου, ητις είναι πολυ κατωτέρα της των άλλων μερών.

— Δια του άρτι υπό της βουλής ψηφισθέντος Νόμου ΑΡΠΕ, περι υποδιδασκάλων διατάχθησαν τά εξη: Οτι δύνανται να τύχωσι πτυχίου υποδιδασκάλου, μετά τρίμηνον φοίτησιν εις εν των διδασκαλείων του Κράτους, οι έχοντες απολυτήριον των προτύπων των προσήρτημένων εις τά διδασκαλεία των κατ' αυτά διοργανωμένων πλήρων δημοτικων και των Ελληνικων Σχολειων ως και οι εξ Ιερατικων Σχολων απολυθέντες. Τα περι της σπουδής και των εξετάσεων αυτων θέλουσιν ορισθη κατ' Η Διαταγμάτος. Η δε μεθοδος των ώρισθη εις Αρ. 60 κατὰ μήνα. Η και διορίζεται κατὰ μέν το πρώτον σχολικόν έτος από της λήψεως του πτυχίου αυτων ως βοηθοί εν τοις δημοτ Σχολείοις

εν οι; υπάρχουν ήδη πλείους του ενός δημοδιδασκαλοι. Μετά δε την ενιαύσιον ταυτην διδασκαλίαν των δύνανται να διορισθωσι και ως μόνου δημοδιδασκαλοι ελλειπόντων τοιούτων εν τριτοβαθμίοις Σχολείοις. Και μετά τριετή συνεχή υπηρεσίαν δύνανται οι τοιουτοι να υποστώσιν εξετάσεις επί προαγωγή εν τινι των διδασκαλείων του Κράτους, προαγόμενοι, απου εύδοκιμήσωσιν εις δημοδιδασκαλους γ' τάξεως τό πολυ, και ουδεμιάς επιτρέπομένης αυτοις έτέρας προαγωγής.

— Δυνάμει διαταγής του επί των Εκκλησιαστικων και της Δημοσίας Ίπουργείου, ώρισθη να κατὰ τό εφετεινόν έτος ως πεπερατωμένοι αι εξετάσεις των εν τοις Δ. Σχολείοις των Έπαρχιων Λευκάδος και Παξων φοιτώντων παιδιων των μεν άρρένων άχρι της 5 Ιουνίου, των δε θηλέων άχρι της 1ης του αυτου μηνός, οι δε δημοδιδασκαλοι να μένωσιν εν ταίς θέσειν αυτων ετε προκληθησόμενοι δι' ιδιαιτέρας διαταγής, όπως υποστώσιν τάς κανονισθησομένας ασκήσεις αυτων.

— Τηλεγραφικω ήγγέλθη τω κ. Νικολω Ιω. Σταματίλω ότι τό αυτου διάγγελμα — ο Μπαρμπά Θωμάς — επέτυχε πρώτον εν τω Διχωνισμω της «Εστίας» —

Τον συγχαίρομεν.

— Κατά την παρελθούσαν Κυριακήν 20 τρεχ. ενηργήθη ενταυθα μειοδοτική δημοπρασία διά τελειοποίησιν του μώλου και κατασκευήν μέρους του κρηπιδώματος του Λιμένος Βασιλικής κατ' ην ανδείχθη τελευταίος μειοδότης ο εκ Ζακύνθου κ. Πέτρος Καλημέρης αντί του υπ' αυτου προσενηθέντος ποσού των δρ. 42,900. Το έργον τουτο εήμεροί τό εμπόριον της Βασιλικής και εν γένει προάγει μεγάλως τους δήμους Εύγερου και Απολλωνίων.

— Η απ' εντευθεν εις Βασιλικήν άγουσα Έπαρχιακή οδός ήρξατο χρασασιμένη προς τό ανατολικόν μέρος της νήσου εις τους πρόποδας των βουνων παρὰ των πρό-διμηνίας ήδη αρχιθέντων ενταυθα Εύρωπαϊκων Μηχανικων οτινε; εξακολουθουσι τάς εργασίας των άρχαντες εκ Βασιλικής και προχωρούντες προς την πόλιν. Η οδός αυτη παραθαλασσία σχεδόν ουτα πεπειθαμεν ότι ταχέως θέλει κατασκευασθαι άμα ως εγκριθώσιν αρμοδίως αι έργασίαι των χαραζάντων αυτην κ. Μηχανικων περαιούμένη δε παρέχει εύαρέστους ελπίδας Ιαυτης συγκοινωνίας εις τοις δι' αυτης διερχομένους δημότας Κεαυας, Ελλομένου, Εύγερου, και Ταφίων άκόμη τά μάλα ωρέλιμος και εις αυτου; και εις την πόλιν, ητις τότε εύκολώτατα θ' αποκτήση την συγκοινωνίαν της μετά της Βασιλικής και του εν Νυδρι Όζμου, ενθα τό εμπόριον άρχεται άκμάζον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΧΗΜΑΤΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ Π. ΠΑΡΡΙΑΚΙΟΥ

Ἡ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ἄνδρ. Δ. Θεριαγῶ.

I

Καλῶς τὴν τὴ πρωτομαγιά πῶρχεται στολισμένη
μ' ἀγράμπελαις, μὲ λούλουδα, μὲ νεραντσιᾶς κλωνάρια
καὶ χύνει γύρω τῆς χαρᾶς καὶ γέλοια ὅθε διαβαίνει
καὶ τὴ ζηλεύουν τόσαις νιαῖς καὶ τόσα παλληκάρια.

Καλῶς τὴν τὴ πρωτομαγιά ὅπ' ἔχει τέτοια χάρι
νὰ δίνῃ ἀγάπῃ ὅσ' τὴ ζωὴ ὅσ' τὴν ὁμορφιά καμάρει.

Ποιά ἔχει τέτοια ὁμορφιά καὶ τέτοια περηφάνια;
ποιά πέρνει τ' ἀνθη ἀπὸ τὴ γῆ, ἀπ' τὴ νυχτιὰ τ' ἀστέρια;
ποιά φέρει τόσα ζηλευτὰ στὸ μέτωπο στεφάνια;
καὶ ποιά σκορπᾷ τόσαις μουσαῖς μετὰ λευκάτης χέρια;

Μονάχα ἡ πρωτομαγιά τέτοια στολίδια φέρει
συντροφευμένα, ταιριαστὰ μ' ἀγάπης καλοκαίρι.

Γεῖά σας, χαρὰ σας ὁμορφαις, ἀπόψε μὴ φοβᾶστε
γένει δὲν ἔχ' ὁ οὐρανός, κλέφταις δὲ περβατοῦνε
ἐλάτε ὅσ' τὴ πρωτομαγιά, πετάξετε, γελάστε
τὴν ἀδολή σας τὴ καρδιά πολλοὶ θὰ τὴ ντραποῦνε.

Ὅμορφα τ' ἀνθ' εἶνε γιὰ σᾶς, ὅμοιος τὸν ὅμοιο μοιάζει
ὁ κρινὸς κ' ἡ ἀγράμπελη ὅσ' τὴ στήθειά σας ταιριάζει.

Ἀδέρφια κατ' ἐδῶ ὅσ' τὴ γῆ ὁ πλάστης σᾶς χαρίζει
νὰ τᾶχετε γιὰ συντροφιά καὶ γιὰ παρηγοριά τας
τὰ ρόδα, τὰ τραντάφυλα καὶ κάθε τί π' ἀνθίζει
γιὰ νὰ φυλάττε ἄφοβα ὅσ' αὐτὰ μυστικά σας.

Σ' τὴν ἀδολή σας τὴ καρδιά αὐτὰ κρυφομιλοῦνε
γι' αὐτὸ μονάχα τὰ λευκὰ τὰ στήθειά σας ζητοῦνε.

Μὴ ντρέπεσε κοπέλαις μου, γιὰ σᾶς, γιὰ σᾶς ἀνοίγει
ἡ νύχτα τῆς πρωτομαγιάς τὴ τρυφερὴ ἀγκαλιά τῆς
θελεῖ μὲς τὸ σκοτάδι τῆς τᾶς ὁμορφαις νὰ σμίγῃ
καὶ μὲς τὴ δρόσο τούρανου νὰ λούζῃ τὰ παιδιὰ τῆς.

Τοῦ μᾶτι τ' ἀνθη καρτεροῦν νὰ ἰδοῦν τὴν ὁμορφιά τους
μέσα σὲ μᾶτια ζηλευτὰ πού θ' ἄν ὀλογοῦρά τους.

Μέσ' τὰ περβόλια τί χαρᾶς, τί γέλοια ξεπετᾶνε
τί μᾶτια γοργολιπητὰ σπύθαις φωτικῆς σκορπίζου

ὦ! πόσα χεῖλη κόκκινα γλυκὰ ποῦ τραγουδᾶνε
καὶ πάλαι πόσες ὁμορφες καρδούλαις νὰ δακρῦζου.

Μέσ' τὴ χαρὰ παντοτεινὰ κρύβεται καὶ τὸ δάκρυ
θρεμμένο παραβλάσαρο ὅσ' τοῦ σήθους μας τὴν ἄκρη.

II

Ἐφτό—τί κακὴ χρονιά—κάνουν πῶς δέγνωρίζουν,
παιδι τὸ Ἀθήνας—τί κακὴ ἐντύπωσι τοὺς κάνει!
κὶ ἀντὶ σὺν τὸ ἄλλαις τὰς χρονίαις σ' ἐμένα νὰ χαρίζουν
κανένα ρόδο κόκκινο, κάνα ξανθὸ βοτάνι.

τὰ μᾶτιά τους γυρίζουνε—ἀλήθεια ντροπιασμένα—
καμώματα τῆς νεότητος τους γιὰ νὰ γελοῦν μὲ μένα.

Ἔ! τί τὸ θέλετε κὶ ἐγὼ, νὰ μία καὶ τραβῶ
ἀπ' ἄλλο δρόμο μὲ σανιδὸν, μὰ μὲ καρδιά καμμένη
καὶ φεύγοντας παράμερα μὲ μίας ἀπαντάω
μὴ ξανθομάλλο ὁμορφή—τὴν ἔκραζαν Ἑλένη—.

Ἀνάσανα! καὶ ὅσ' τὰ παλῆα τὰ χρόνια στρέφω πάλι
καὶ ξασοχᾶω τὴ λύπη μου σιμὰ σὲ τέτοιαις κάλλη.

Ἄκουε ἐκεῖ! τὸ πονηρὸ, μονάχη ἐτριγυροῦσε
γιὰ ναῦρη κάτι—τὸ νερὸ ποῦ ὁμορφιά χαρίζει,
τοῦ κροκράτη τὴ δροσιὰ ἐδῶ κ' ἐκεῖ ζητοῦσε
καὶ βλέποντας ποῦ σίμωσα δειλὰ καλλισπερίζει.

Καὶ φεύγει... λὲς πῶς τὸ ἔδωκε φτερούγια ἡ ὁμορ-
φιά τῆς
καὶ μένω ἔρημος ἐγὼ... ἀλλὰ κὶ ὁ κροκράτης

Χαρὰ σ' ἐμὲ, τὸ λούλουδο τὸ κόβ' ἀγάλι—γάλι
τὸ δίνω τὰ χαράμματα σὲ μὴ μαυροματουῦσα
γιὰ νὰ ραντίσῃ μὲ δροσιὰ τὰ δροσερά τῆς κάλλη
καὶ νὰ γίνῃ πειὸ ὁμορφή γιατί τὴν ἀγαποῦσα.

Μὰ τί τὸ θέλεις! τὴ δροσιὰ ποῦ χύν' ἡ ὁμορφιά τῆς
τὴ σδύν' ἡ τόση ἀσχημιὰ πῶχει γιὰ μὲ ἡ καρδιά τῆς.

Ἐν Λευκάδι 1 Μαΐου 1884.

N. I ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ

ΠΑΝΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τυπογραφεῖον Ὁ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ

παρὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Περσίου.